Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Exposició de motius

L'entrada en vigor de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà, que té una rellevància especial, tant pel que fa a la seva economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. Tanmateix, des que s'aplica s'hi han detectat algunes deficiències tècniques que convé esmenar, per garantir un funcionament correcte i eficient en el tribut.

En concret, es corregeix la menció segons la qual l'impost no té una naturalesa personal sinó real, i es delimiten de la millor manera els casos de la responsabilitat en el pagament de l'impost, de manera que s'elimina quan hi ha obligació de retenir i es limita, en el cas del dipositari o del gestor dels béns, només a les rendes derivades de la seva gestió.

D'altra banda, i com a aspectes més rellevants, la Llei que regula les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o de drets sobre aquests béns que obtenen els no-residents sense mediació d'establiment permanent, només tributin per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i no per aquest impost. Així s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir el model de tributació actual dels guanys que procedeixen de béns o drets d'aquesta naturalesa. Aquest plantejament ha exigit modificar la Llei 21/2006, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, en el sentit que les plusvàlues de naturalesa immobiliària que obtinguin els no-residents sense establiment permanent resultin subjectes sempre a l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries i no a l'impost sobre la renda dels no-residents. És una modificació tècnica que no incideix en la determinació de la quota de l'impost sobre les plusvàlues, l'objectiu de la qual és garantir que les rendes subjectes en aquest tribut no ho estiguin en aquell.

D'altra banda, es modifica la definició de les rendes del capital mobiliari perquè el seu tractament tributari sigui més clar. En aquest sentit, el concepte de cànon, definit segons la terminologia que recomana l'OCDE, passa a ser considerat com a "altres tipus de renda" i subjecte a tributació per l'impost sobre la renda dels no-residents, tot i que a un tipus més reduït que el general. La raó bàsica de considerar els cànons subjectes a tributació rau en el fet que, en general, constitueixen una despesa deduïble de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques del pagador d'aquestes rendes. El principi de neutralitat recomana que hi hagi una tributació mínima sobre aquest tipus de renda per evitar buidar de contingut els impostos que recauen sobre les rendes empresarials dels residents. A més a més, l'exigència de tributació d'aquesta font de renda respecte als no-residents segueix les pautes de tributació en origen que recomana l'OCDE, respecte al repartiment de les potestats de gravar-les a l'estat on es paguen. També s'ha de tenir en compte que aquest impost es minora de la quota tributària que a l'estat de residència corresponent ha de satisfer la persona que percep aquest tipus de renda, fet que no suposa cap cost addicional per al no-resident. Així doncs, aquesta persona ha de veure recuperat l'impost andorrà de la quota impositiva que ha de satisfer a l'estat on resideix.

És important destacar que les adquisicions a títol lucratiu per mortis causa no han de tributar per aquest impost, igual que els guanys patrimonials que es produeixin pel mateix títol, ja que estan tots dos exempts del tribut. També s'han introduït alguns nous casos d'exempció, com ara els relatius als pagaments per pensions, l'obtenció de premis subjectes a la tributació del joc, els guanys procedents de la transmissió de participacions no significatives en entitats andorranes, entenent com a grau de participació significativa el fet que aquesta participació no superi el 25 per cent del capital de l'entitat, tal com recomana l'OCDE, entre d'altres.

Com a darrers punts importants objecte de modificació per aquesta Llei, podem fer menció de la simplificació del tractament dels no-residents que operen a través d'establiment permanent, de la subjecció a l'impost de les retribucions dels administradors i de la introducció d'una reducció general en la determinació de la base de tributació per a les rendes del capital immobiliari, que ja resulten gravades pels impostos comunals i que cal compensar amb aquesta reducció en la base de tributació. En aquest sentit, els lloguers de béns immobles es consideren sempre rendes que s'obtenen sense mediació d'establiment permanent i tributen d'acord amb les regles previstes al capítol V de la Llei.

Aquesta Llei es compon de 22 articles, dues disposicions addicionals i una disposició final.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat